

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Tordai Csaba ügyvéd ([REDACTED]) által képviselt atlatszo.hu Közhasznú Nonprofit Kft. (1084 Budapest, Déri Miksa u. 10.) felperesnek, a dr. Srágli Roland jogtanácsos által képviselt Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. (1137 Budapest, Pozsonyi út 56.) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. május 2. napján kelt, 65.P.20.762/2013/5. sorszámú ítélete ellen az alperes 6. sorszám alatti fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 10.000 (Tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül bocsássa a felperes rendelkezésére a Magyar Villamos Művek Zrt. 2013. január 31-i közgyűlésére szóló mandátum kiadásáról szóló előterjesztést, annak minden mellékletével együtt, lehetőleg elektronikus formában.

A megállapított tényállás szerint a Magyar Villamos Művek Zrt. (a továbbiakban: MVM Zrt.) 2013. január 31-i közgyűlésének napirendi pontja volt a földgáz kereskedelmi és tárolói engedéllyel rendelkező társaságokba történő befektetések, valamint az ehhez kapcsolódó további közgyűlési hatáskörbe tartozó döntések meghozatala. A közgyűlés – a kockázatoknak, így különösen a take-or-pay kockázatnak, valamint az MVM Zrt. és az általa irányított gazdaságcsoporthoz jövőbeni finanszírozása kockázatainak ismeretében, az ügyletkötés várható előnyei és hátrányai mérlegelésével – akként döntött, hogy az MVM Zrt. részvény adásvételi szerződés útján szerezzék meg az E.ON Földgáz Trade, Földgáz Kereskedelmi Zrt. (EFT) és az E.ON Földgáz Storage, Földgáz Tároló Zrt. (EFS) alaptőkéje 100 %-át megtestesítő részvények tulajdonjogát a lehető legkedvezőbb feltételekkel, legfeljebb 875 millió euró vételárért.

A felperes 2013. február 1-jén kelt elektronikus levelében kérte az alperestől, hogy az MVM Zrt. fenti közgyűlésére szóló mandátum kiadásáról szóló előterjesztést és annak minden mellékletét lehetőleg elektronikus úton részére küldje meg. Az alperes február 6. napján írt

válaszlevelében azzal az indokkal tagadta meg a dokumentum kiadását, hogy az döntés előkészítő iratnak minősül.

A felperes 2013. február 13. napján érkezett keresetében a fenti iratok kiadását kérte, arra hivatkozva, hogy a január 31-i közgyűlésre a mandátum kiadása megtörtént, a döntés megszületett, így az azt megalapozó előterjesztés megismerhető.

Az alperes fenntartva álláspontját a kereset elutasítását indítványozta. Csatolta a mandátumot, amelynek tartalmával igazoltnak vélte, hogy a végleges döntés az ügyletben még nem született meg és a későbbi működést veszélyeztetné ezen adatok nyilvánosságra kerülése. Üzleti titokra is hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdésére, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 26. § (1) bekezdésére, 28. § (1) bekezdésére, 31. §-ára, a Ptk. 81. § (3), (4) bekezdésére, valamint a Pp. 164. § (1) bekezdésére és 206. §-ára hivatkozva a keresetet alaposnak találta.

Kifejtette, hogy a kért adatok közérdekű adatok, mivel az, hogy a földgáz piacon a Magyar Állam a költségvetés terhére kötendő szerződéssel milyen szempontok által vezérelt gazdasági döntést hoz, a nyilvánosság számára megismerhető adat kell legyen. A kérelem kizárólag azon adatok kiadására irányult, amik alapján a közgyűlés arról döntött, hogy később adásvételi szerződést köt ezen a piacon. A bíróság álláspontja szerint az, hogy ennek az ügyletkötésnek mik a várható előnyei, hátrányai, miket mérlegelt az állami tulajdonos alperes, amikor az általa tulajdonolt társaság közgyűlése elé vitte ezt a javaslatot, illetve milyen kockázatot jelent ez az MVM Zrt. jövőbeni gazdálkodásában, nyilvánosságra hozható és hozandó adat. Különös tekintettel arra, hogy a szerződést a 2013. április 16-i tárgyalás időpontjában az MVM Zrt. már megkötötte, így nincs olyan jövőbeni döntés, amit befolyásolhat a kiadás.

Az üzleti titoksértésre hivatkozás körében hangsúlyozta az alperest terhelő bizonyítási kötelezettséget, és az alperes hátrányára értékelte az adatszolgáltatás elmaradását. Okfejtése szerint a rendelkezésre álló adatok alapján nem volt értelmezhető, hogy a felhívott közgyűlésen megszavazott, kiadott mandátumot megalapozó előkészítő anyag mennyiben sértené az alperesi tulajdonos üzleti titkát, a kötendő adásvételi szerződés megkötése során alkupozícióját, a vételár meghatározását vagy az alperes által megjelenített Magyar Állam piaci helyzetét. Az alperesnek tényadatokat kellett volna feltárnia, amelyek alátámasztják, hogy üzleti titka sérülne és így az adat kiadására nem köteles vagy legalább ennek a veszélyét kellett volna valószínűsítene.

Mindezeket értékelve az elsőfokú bíróság az adatok kiadása mellett döntött, azzal hogy a közlés formáját az alperes választhatja meg, de annak figyelembe vételével kell eljárnia, hogy a felperes elsősorban elektronikus úton kérte az adatkiadást.

Az alperes fellebbezése elsődlegesen a döntés megváltoztatásával a kereset elutasítására irányult, másodlagosan az ítéletet oly módon kérte megváltoztatni, hogy a bíróság a keresetet részben, a kikért iratokban szereplő üzleti titkok kiadása tárgyában utasítsa el.

Előadta, hogy a mandátum szerint a finanszírozás módjáról is határozni kell, amire azonban

csak az adásvételi szerződés megkötése után kerül sor. Minthogy a finanszírozásról még nincs döntés, így az előkészítési folyamat nem zárult le, de a tranzakció szereplőinek a megteendő, külső befolyástól mentes véleménynyilvánítását az előterjesztés nyilvánosságra kerülése megzavarhatja, ezért a döntéshozatalig indokolt az előterjesztés döntés előkészítő iratként történő zárt kezelése. Az előterjesztés tartalmazza az átvenni kívánt társaságok integrációjával kapcsolatos döntési folyamatok, tervezett modell, üzemviteli és ügyviteli rendszerek, támogató szolgáltatások integrációjának leírását is, melyek, mint munkaszervezési, logisztikai módszerek üzleti titokként védettek. Hangsúlyozta, hogy a mandátum ún. „ársapkát” határoz meg (a lehető legkedvezőbb feltételekkel, legfeljebb 785 millió euró vételárért), tehát a végleges vételár kialakulása több tényezőtől is függ, az egyes vagyonelemek értéke változhat, megkezdődtek az engedélyezési eljárások, az integrációs feladatok és előkészületek, nagy valószínűséggel versenyhatósági jóváhagyásra is szükség lesz, ezek mind azt támasztják alá, hogy a vevőnek üzleti titokként védendő, a Ptk. 81. §-a szerint minősülő jövőbeni kockázatai vannak, amit egyébként a mandátum szövege is kellően valószínűsít. Mivel a szerződés megkötése és a vételár kifizetése nem egy időpontra esik belátható, hogy a vevő tárgyalási pozícióját ronthatja az általa feltárt, az eladóval folytatott tárgyalásokon a vételár leszorítását célzó kockázati elem napvilágra kerülése. Utalt rá, hogy már az aránytalan sérelem bekövetkezésének a lehetősége is elegendő az adatok visszatartásához, aminek versenyhátrányt kiküszöbölő hatása is lehet. Utalva a Nemzeti Adatvédelmi- és Információszabadság Hatóság álláspontjára, hivatkozott arra, hogy az üzleti titok kiadásáról az adatgazda dönthet. Azzal is érvelt, hogy a dokumentum üzleti titok minőségének meghatározásakor nem az irat-, hanem az adatelv érvényesül. Végül előadta, hogy a jogvita eldöntéséhez kész az ítéltábla rendelkezésére bocsátani az előterjesztést és annak mellékleteit abból a célból, hogy a dokumentum mely részei képeznek üzleti titkot.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

Az elsőfokú bíróság az anyagi és eljárási szabályok megfelelő alkalmazásával meghozott döntését és indokait a másodfokú bíróság osztotta, azok szükségtelen megismétlése nélkül kizárólag a fellebbezésben foglaltak miatt az alábbiakra mutat rá.

Az eljárás során nem volt vitás, hogy az alperes kezelésében lévő, kiadni kért adatok közérdekű adatoknak minősülnek és lehetnek bennük olyan adatok, amelyek a döntés előkészítését szolgálják.

Az Infotv. 27. § (5) bekezdése szerint a közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adat a keletkezésétől számított tíz évig nem nyilvános. Ezen adatok megismerését - az adat megismeréséhez és a megismerhetőség kizárásához fűződő közérdek

súlyának mérlegelésével - az azt kezelő szerv vezetője engedélyezheti.

A (6) bekezdés alapján a döntés megalapozását szolgáló adat megismerésére irányuló igény - az (5) bekezdésben meghatározott időtartamon belül - a döntés meghozatalát követően akkor utasítható el, ha az adat megismerése a közfeladatot ellátó szerv törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, így különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság és a fellebbezési ellenkérelem álláspontjával, miszerint a társasági részesedések adásvétel útján történő megszerzésével összefüggő közgyűlési döntésre kiadott mandátum alapján legkésőbb az adásvételi szerződés aláírásával a döntés megszületett. A mandátum az MVM Zrt. 2013. január 31-én napjára összehívott közgyűlésén annak képviselőjére vonatkozott, hogy a földgáz-kereskedelmi és -tárolói engedélyekkel rendelkező társaságokba történő befektetések és ehhez kapcsolódó közgyűlési döntések meghozatala során az alperes javasolja és igennel szavaz arra, hogy az MVM Zrt. adásvétellel szerezzék meg az EFT és az EFS alaptőkéje 100 %-át megtestesítő részvények tulajdonjogát. Nem vitásan a közgyűlésen ennek megfelelő döntés született, majd az adásvételi szerződés is megkötésre került, ezért a döntés megalapozását szolgáló eljárás során keletkezett adatok csak az Infotv. 27. § (6) bekezdésében írt feltételek esetén tagadhatóak meg. Eredménytelenül érvelt a fellebbezés azzal, hogy a vételi tranzakció finanszírozásáról még nem született döntés, csak azt követően zárul le a döntés-előkészítés öt állomásból álló folyamata. Az elsőfokú eljárásban tartott tárgyaláson ezzel szemben az alperes azt adta elő, hogy a döntéshozatal négy ütemű, aminek utolsó fázisaként a közgyűlés döntését jelölte meg, a finanszírozás módjának meghatározásáról akként nyilatkozott, hogy abban a körben nem az alperes hozza a döntést, hanem a költségvetés érintettségére tekintettel arról valószínűleg kormányhatározat dönt majd. Ezért is osztható az elsőfokú ítélet azon megállapítása, hogy az adásvételi szerződés megkötésére tekintettel már nincs olyan jövőbeni döntés, amit befolyásolhat a kiadás.

Helyesen értékelte az elsőfokú bíróság azt is, hogy a Ptk. 81. § (3)-(4) bekezdése szerinti üzleti titok sérelmére hivatkozó alperes nem tárta fel annak mibenlétét, hanem csupán általánosságokat fogalmazott meg, tényadatok nélkül nem volt megállapítható, hogy a 2013. január 31-én kiadott mandátumot megalapozó előkészítő anyag legalább a sérülés veszélyét hordozná. Ugyanígy az alperes feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, zavartalan működését veszélyeztető körülményeket sem részletezte és nem támasztotta alá. A fellebbezés sem tartalmazott ebben a körben tényeket, hanem üzleti megfontolásokat, gazdasági racionalitásokat állított ismét konkrétumok nélkül, és bejelentette, hogy hajlandó a dokumentumot a bíróság elé tárni annak érdekében, hogy az ítéltábla állapítsa meg, hogy az irat mely részében tekinthető titkosnak és mely részében kerülhet nyilvánosságra.

Helytállóan hivatkozott ezzel kapcsolatban a fellebbezési ellenkérelem arra, hogy az Infotv. 31. § (2) bekezdése szerint a megtagadás jogszerűségét és a megtagadás indokait az adatkezelőnek kell bizonyítani. Az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésére történt részletes kioktatással tájékoztatta az alperest arról, hogy e körben őt terheli a bizonyítás, arra az alperes bírói kérdésre határozottan és kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy a tájékoztatás ellenére bizonyítási indítványa nincs és nem is lesz a perben. A másodfokú eljárásban

felajánlott új bizonyíték értékelésének az akadályát képezi a Pp. 235. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés, ugyanis ezzel a lehetőséggel már az elsőfokú tárgyalás berekesztése előtt is élhetett volna az alperes, hiszen nem az ítélethozatalt követően keletkezett iratokról van szó. Ezért utólag ilyen bizonyítási indítvánnyal az alperes már nem élhet.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alkalmazásával – helyes indokaira utalással – helybenhagyta.

A fellebbezés sikertelen volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében az alperes köteles megfizetni a felperesnek a másodfokú eljárással felmerült költségét, ami a képviseletét ellátó ügyvéd munkadíját tartalmazza. Ennek megállapításánál a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-át alkalmazta.

Budapest, 2013. november 14.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: